

Priserne har vekslet, og hvorledes man ved at købe paa kortere eller længere Sigt har haft Fordel deraf. Jeg er altsaa villig til at overveje Spørgsmaalet, og Statsbanerne er villige til at overveje Spørgsmaalet og trænge dybere ind i det, ogsaa med Hensyn til en saa vidt muligt ensartet Anvendelse til de forskellige Maskiner, saaledes at man ogsaa ad den Vej kan opnaa den størst mulige Økonomi, idet det samme Personale saa vidt muligt kommer til at operere med samme Kulart. Man er endvidere klar over, at det ikke længere er nødvendigt at have saa store Lagre som hidtil, som Regel har man jo ligget med Lagre for 5—6 Maaneder; som Forholdene nu ligger, kan man ganske sikkert komme ned paa Lagre af betydelig mindre Størrelse, ogsaa derved er man i Stand til at forsyne sig noget mere ensartet, saaledes at de forskellige Rømsere og det dertil hørende Lokomotivpersonale hovedsagelig kommer til at arbejde med samme Kularter.

Skønt jeg altsaa ikke kan være fuldstændig enig med Udvalget med Hensyn til Tvivlens Berettigelse, erkender jeg dog, at det kan være rigtigt, at Udvalget, inden det slipper Lovforslaget og overlader den forretningsmæssige Ledelse til Statsbanerne, har peget paa dette vigtige og betydningsfulde Spørgsmaal, og jeg er heller ikke for mit Vedkommende ked af, at Landstingsudvalget har villet vise sin Interesse for Spørgsmaalet og har villet sætte Fingeren paa dette Punkt. Jeg kan i øvrigt kun udtale min, og jeg tror ogsaa Statsbanernes Personales, Tak for de Slutbemærkninger, hvormed den ærede Ordfører ønskede Statsbanerne Held og Lykke til at føre disse Lovforslag ud i Livet.

Ordføreren (Stensballe): Jeg skal kun takke den højtærede Minister for hans Udtalelser om Kulindkøbene. Jeg ved ikke i Detailler, hvorledes Ministeren er kommet til de forskellige Tal, som viser, hvad Statsbanerne har sparet ved at købe paa den Maade i en vis Periode. Jeg stiller mig dog for saa vidt tvivlende derved, som vi jo ikke i Betænkningen siger, at der skal indkøbes enkelte Laster ad Gangen, vi siger i mindre Partier ad Gangen, og det er min Opfattelse, at dette maaske vilde have givet noget gunstigere Resultater. De Udtalelser, den højtærede Minister er kommet med her, tyder nærmest paa, mener jeg, at Statsbanerne kunde have været uheldigere, end de har været.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—12 (se Tillæg C. Sp. 87) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i den ved Bekendtgørelse Nr. 324 af 17. Juni 1922 optrykte Lov om Statsbanernes Takster m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 578.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg C. Sp. 93) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 167 af 17. Maj 1916 om Styrelsen af Postvæsenet, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 489 af 12. September 1919 § 582, ved Lov Nr. 238 af 6. Maj 1921 § 9 b. og ved Lov Nr. 102 af 29. Marts 1924.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 578.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 97) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Postlov Nr. 288 af 9. Maj 1919.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 579.)